

پیش وهتن

مقدم خسروی له دالگ بییه ی بازگر زه هاو له ناوچه ی کرماشان له سال 1356 خوره تاوی (شه مسی).

مقدم سهواد مه دره سه یی خوهی له پله ی دانشگا له ناو سه رزهوی دالگی خوهی ته نانهت وه زوان فارسیش نه توانستگه دهس وه پی بکه ی، و تام سوول جیایی له خاکئ و ژان دوویری له ولاتی له سن که موه ئازموون کردگه. بهس ههس نازک و دل ره خمئ ولوله و مهوج و لافاو ناو سینه ی ته نیا وهل وه زووان هاوردن شیر وه زووان دالگی خوهی ئامووش کردگه. جار وهختیش ئامووشکه ر دل ته ره ک خواردگ دهس خوربهت وهل کیشان نگار و نه قاشیه یلئ ئامووش که یی ک زلف په ژاره یی دلی شان نه کریاگ په لک په لک که ییدن په لیگی خه یه دوول داستان و هه کایهت و پلیگیش خه یه. په ل ته رجومان و دیلماج.

ئی جاره مقدم دهس کردگه سه ناو زانیاری و قودرته هه لوه گهردانن ئه دبیات فارسی وه کوردی جنوبی، زار گورانی. دهس ناسه بان ئه سه ر که سینک ک جی پای له ناو ئه دبیات مناله یل دیاره. صمد بهرنگی، سایو ئه ندیشه ی گه وراو په

بهرز له ناو ئه دبیات منال له ئیرانه. هه ر وه ی خاتره گه رانن کارهیل صمد بهرنگی وه کوردی، یه کی له کارهیل نا ئاسانه. زوورم ماسی سیه ی بوویچکه له (ماهی سیا ه کوچلو) ک قه وی ترین و وه ناوترین شوونه وار صمد بهرنگی یه، ک وه شاهکار صمد ناو دهر کردگه.

ئى کار مقدم خسروى، جى دەس خو هشى گه ورايىگ دىرى ک توانيیه وه کوردی خوار، زار گورانی بگه ردىندوهی. له ئى کاره ک ها نوای چه ودان، وه شیوه ی فره ما هرا نه ییگ ئه مه ل ته رجومه له سه رى شکل گردگه، و هه ول داگه ک وه ل قسه گه یل پيشه نان و مه سه له ته یل ناوچه هاوخوانی یا نزیکى فره ییگ، ئه وچه ک سیاسه ت ته رجومه گه رى بپارزیه ی، داشتووی. شیوه ی وه تن قسه کردن ئى کتاوه وه ته رکی شیوه زار قسه کردن بازگري ديشت زه هاو له ناوى دياره.

جاری تر دەس خو هشى وه پى که م وه ئارزوو دهر خستن کارهیل ترى.

مارچ 2011، وه نکوور کانا دا،

سیامک نجفی

ئی کتاوه پیشکده شه وه منالهل میلکانم،

موقه کدهم خوسره وی

ناو کتاو: ماسی سیبھی بوویچکھ لہ (ماھی سیاہ کوچلو)

نوویسہر: سہمہد بہرہنگی (صمد بہرنگی)

نہقاش: موقہدہم خوسرہوی "سارو"

موتہرجم: موقہدہم خوسرہوی "سارو"

ژمارہی سہپت (شاپک): 978-0-9867146-3-4

نہشر و چاپ: پرینت دیپو کانادا www.printdepot.biz

سه‌مد بهر‌نگی کی بی؟

سه‌مد بهر‌نگی، چیروک نوویس، مینه‌وان و بوویژ (شاعر)، سال 1318 ی خوره‌تاوی (هه‌تاوی) له مه‌هله‌ی چهره‌نداب له شار ته‌وریز له یه بنه‌ماله‌ی فه‌قیر له دلگ بی. باوگی پی‌اگ کاسبکار ده‌س ته‌نگی بی. سه‌مد هه‌ر له ده‌وران منالیوه له باوش هه‌ژاری و نه‌داری پا گرد و گه‌وره بی. نه‌و وه دل و گیان ده‌رد و ژان زنده‌گی وه ته‌مام وجوودیوه ئی‌ساس کردگه، وه توویه‌نست ناعداله‌تیه‌گان ناو جامگه‌ی خوه‌ی و مه‌ردم به‌شخوریاگ ئیران له ری ده‌س قه‌له‌میوه مونته‌قل بییه‌ی.

هه‌ر وه‌و خاتره زه‌مانیگ ک گه‌وره بی و چه‌پ و راس ده‌س خوه‌ی ناسی، بییه یار و دل‌سووز هه‌میشه‌یی مه‌ردم فه‌قیر و نه‌دار. سه‌مد مالم بی و له ری زانست و په‌روه‌رده‌وه توویه‌نست خزمه‌ت فره‌یگ وه مناله‌یل بی ده‌ره‌تان و که‌م داها‌ت ده‌وران خوه‌ی بکه‌ی. نه‌و مالمیگ بی ک توویه‌نست تروویسکایی همی و پرشنگ دانش و زانستی بکه‌یته ناو دل و دیده‌ی هه‌زاران منال به‌ش خوریاگ له ئاواپیله دوویره ده‌س نازه‌ربایجان. نه‌و توویه‌نست یانزه سال جووریه‌ی مالم دل‌سووز و فه‌داکار ده‌رس بویشیته نه‌سلیگ ک هیمان

شانازی وہ پیوہ کهن. سہمہد لہ سہر ئہو ویرگہ بی ک
 تروویسکہ ئہریش کز و بی نز بوود، وہلی ہەر پووشناییہ و
 یہ پووژیگ تی گشت لایگ پووشنوهکھی. سہمہد لہ سہر
 ئہو باوہرا بی ک زانست و یاگ گیری بایہد وہ شیوہی
 گشتی لہ خزمہت جامعہ گہیا بوود، ک زنہیی و گوزہران
 مہردم ئہوہز بکہی. سہمہد ہەرگز نیہتوویہنست چارہی
 خوہی لہ چارہی مہردم فہقیر جیا بکہیتہو. سہمہد لہ
 مہدرہسہ منال پەرورده کرد ئہرا ئہوہیگہ بوونہ بہیداخ
 ہہلگر خہبات، و ہەر وہیجوورہ زد زولم و ستہم. ئہو دہرد
 ئہسلی ہہزارہگان کلک نیشان کردووی و داییم ئہرا پہیا
 کردن چارہ، تہقہلا کردیا. سہمہد ئیمانی وہ ہیز گہورہ و
 وەر فراوان مہردم بی، ئہو باوہری و ہوہ بی ک تاریخ مہردم
 دوورسی کہی. سہمہد لہ دہورانیگ زنہیی کرد ک پہژیم
 پہلہووی وہ گرانتترین شیوہ فشار خستیادہ سہر مہردم
 نوخبہ و پووشن ہوویر ئیران.

سہمہد چیروک نوویس بی، یہی چیروک نوویس پہسہن و
 راسہکانی. ئہو توویہنست وہ نوویسان چیروکہیل فرہیگ زد
 وہ ستہم و زوورداری، دہرس زہرپینینگ بیہیتہ جامعہی
 ئیران. چیروکہیلی جوور "کویر عوغلی"، "بیست و چوار

ساعت له بهین خو و هه‌لسیان" و "ئه‌فسانهی خوه‌شه‌ویستی" کافی و به‌سه ئه‌را ئه‌وه‌یگه بزانیم سه‌مه‌د چهنی پیش قه‌یه‌م ببیه له ئاشنا کردن مه‌ردم فه‌قیر وه گه‌رد ماف و خواسته‌یل خوه‌یان.

سه‌مه‌د سال 1347 له چه‌م ئه‌ره‌س وه شیوه‌ی مه‌شکوک غه‌رق بی و ئه‌را هه‌میشه مالاوایی له ژیان کرد. سه‌مه‌د له دنیا چی، وه‌لی ده‌رس و داستانه‌گانی بینه‌سه سه‌ر مه‌خش زنه‌یی مه‌ردم ئیران و جوور خوه‌ر له هه‌رچی ماله نوویر به‌شه‌و که‌ن.

سه‌مه‌د له موده‌ی زنه‌یی و کار ئه‌ده‌بی خوه‌ی توویه‌نست چیروکه‌یل فره‌یگ پیشکه‌ش وه خوه‌نه‌ره‌یل دنیا‌ی ئه‌ده‌بیات بکه‌ی. له‌وانه‌ تووانیم ئشاره‌ بکه‌یم وه. "کویر ئوغلی"، "وه‌سه‌ره‌ات یه‌ی قه‌تره‌ وه‌فر"، "که‌چه‌ل که‌موته‌ر باز"، "ئه‌فسانه‌ی خوه‌شه‌ویستی"، یول‌دز و قالاو، "پیره‌ ژن و جوویجک ته‌لایی"، "دوگله‌ پشی"، "بیست و چوار ساعت له به‌ین خو و هه‌لسان"، "یه‌ی هه‌لووی هه‌زار هه‌لووی"، یول‌دز و وه‌یلکانه، "مناله‌ له‌بله‌بی فرووشه‌گه"، قالاوه‌گان و وه‌ یلکانه‌گان و ئایه‌مه‌گان" و "ماسی سه‌بیه‌ی بوویچکه‌له" و... فره‌ی تره‌ک.

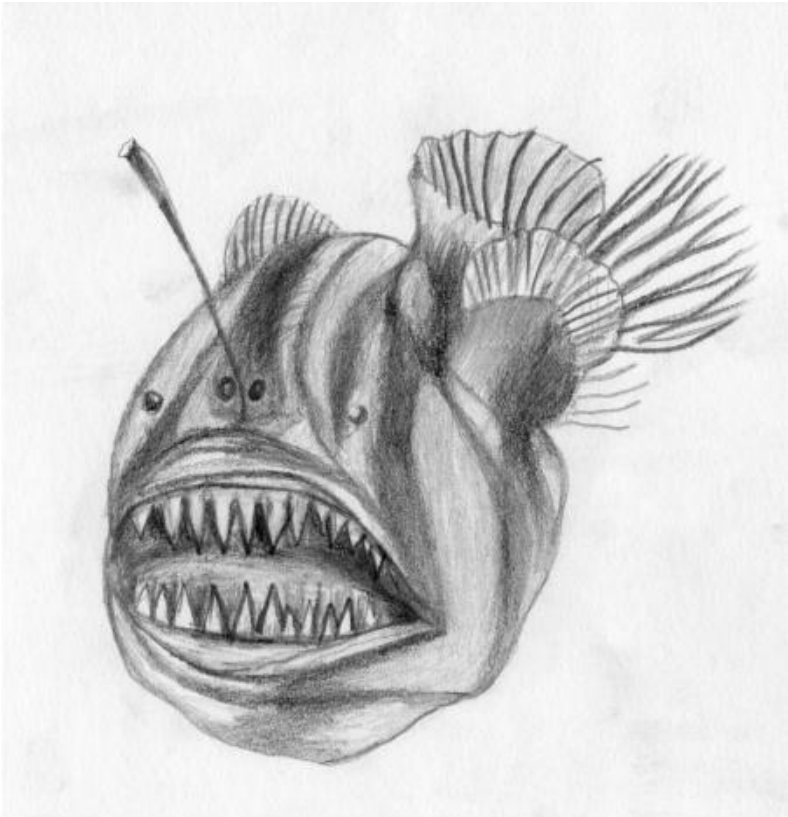
"ماسی سیه‌ی بوویچکه‌له" گه‌پترین شاکار سه‌مه‌ده، ک وه چه‌ندین زوان زنده‌ی دنیا ته‌رجه بییه.

خوه‌نه‌ره‌یل عه‌زیز!

ئه‌وه‌یگه من وادار کرد ئی شاکاره ته‌رجه بکه‌م، دو چشت بی. ئه‌وه‌ل من خوه‌م خاتره‌ی فره شیرینی له‌ی چیروکه دیرم. له هوویرمه له ده‌وران منالیم وه‌ختای ک ئاواره بیم، ئه‌وه‌لین کتاویگ ک له کتاو‌خانه وه ئه‌مانه‌ت گردم و خوه‌ندمه‌وه‌ی ئی کتاوه بی. من له ری ئی داستانونه ئه‌لاقه وه دنیان خوه‌ندنه‌وه په‌یا کردم. "ماسی سیه‌ی بوویچکه‌له" یاگم دا خاس چه‌وه‌یلیم واز بکه‌م و دنیا بکه‌ردم و چشته‌یل تازه یاگ بگرم. هه‌میچ له ری ئی کاروه توام خزمه‌ت بوویچکی بکه‌م وه مناله‌یلیگه ک وه‌ی زاراهه قسه‌ کهن. وه دلنیا‌یوه توام بویشم زاراهه‌ی کوردی جنووبی، یا کوردی گورانی، زاراهه‌یگه فره ده‌وله‌مه‌ن و ئه‌پرا ئه‌وه کریه‌ت، فره شاکار وه پی بنوویره‌ی و ته‌رجه بکریه‌ی. من وه ته‌رجه‌ی ئی چیروکه هان و هه‌لک خوه‌م دامه ک فره که‌لیمه‌گه‌یل ک مومکنه وه خاتر چووی، دوواره بکه‌مه توک زوانه‌یل.

له ئاخرايشا توانم بوویشم ئەگەر زاراوه گه مان بفهوتیهت،
بهش گه پیک وه زوان کوردی فهوتیهت. با بیلیم ئەو
که سه یلیگه له زهمینهی ئەدهبیا توانایی دیرن، ههول بیهن له
رئ کارهیل ئەدبی خزمهت وه زوان و زاراوه گه یان بکهن!

موقه دەم خوسرهوی

وه کوو باریم وه کوو بژنه‌فیم، بژنه‌فیم وه یه ماسی پیریگ، ک له شه و چله له بن ده‌ریا ده - دوانز هزار وه منال و نه‌وه‌ی، جه‌م کردویییه ده‌ور خو‌هی و حه‌کایه‌ت ئه‌رایان کردیا.

سه‌ردانه ژان نارم، سه‌رژان نه‌گرین، یه ماسی سیه‌یی بوویچکه‌له‌ییگ بی ک وه گه‌رد دالگی له ناو یه جووه‌یگ

زنهه ڪريادن. ٽه جووه له ناو دل ٽاش و ڪهش ڪه ميره، له پايه مان ڪويه گانوه هاتي اته دهر و ليڙهه و بيات وهره و ناو دهره و.

مال ماسي ٻوويچڪه لگه و دالگي له بن يهه ڪوچڪ سڀيهه بي، له ڙير يهه پهره ووي قه وزهه يي. شه وانه، دوواني له بن قه وزهگان خهفتيان.

ماسي سڀيهه، هه زره تهه ٽه وه له دلئ بي ڪ، ٽه را يهه جاريش بييه خهر له ناو مال خواهان ٻوويئي!

دالگ و ڪورپه گهه، ٻووڙ تا ئيواره وه شوون يه ڪهه و بين، جار و باريش وه گهره ماسي ترهڪ هاميته بيان و گورج گورجي سهر ڪرديانا يهه شوونا و دواره گلوه خوارديان . ئي وهچڪه ته نيا منال بي. له وهر ٽه وهيگه دالگي ههزار گلوه گهرا نايوويوه ته نيا ئي گلوه وهليان سهر سالم له ٽا و دهر هاوره وي.

چهن ٻووڙيگ بي ماسي ٻوويچڪه له خهريگ فگر ڪرنه وه بي و فره ڪهه قسه ڪرديات. ته مه له و بووي و زهوق و شهوق بازي له فگري پهره وي. ههر ئيسهر ٽه وسهر ڪرديات و فره جاريچ له دالگي مه ني اته جي.

دالگی فکر کردیات مناله گه یه چکه بیتاقهت و ناساقه و وهی
زوویی خاسه و بوود، وهلی دهر د ماسی سییه یه ی چشتی
ترهک بی!

یه پووژ ماسی بوویچکه له گول سوو دالگی له خه وه لسان
و وهت: دالگه! توام چهن قسه یگ وه گهر دت بکه م.

دالگی وه دهم خه وه وهت: ئاخر پووله گیان! ئیسه وهخت
قسه س!

قسه کهت هه لگر ئه پرا دو یایی، خاستر نییه بچیمن ئه پرا
گهر دیان؟

ماسی بوویچکه له وهت: نا، دالگه من دی تاقهت گهر دیان
نه یرم. بایه د وهیره بچم.

دالگی وهت: یانی هه ر بایه د بچی؟

ماسی بوویچکه له وهت: به لی دالگه، هه ر بایه د بچم.

دالگی وهت: ئاخر وهی گول سووه، توای ئه پرا کووره بچیت؟

ماسی سییه ی بوویچکه له وهت: تووام بچم و بزانه ئاخر
جووه گه ها کووره.

زانی چه دالگه! ئییه چهند مانگیکه هامة فکر ئه وهیا بزانه ئاخیر جووه گه ها له کووره و ههتا ئیسه سه ره لهی کاره ده ر ناوردمه. له دویه شه وه تا ئیسه، خه و نه چیه سه بان چه وم و هه ر فکر کردمه سه و، تا ئاخیره گه ی بریار دام ئه را خوه م بچم و ئاخیر جووه گه بوینمه و. خوه ش دیرم خه وه ر و باس شوونه یل تره ک بزانه م.

دالگی خه نی و وه ت: منیش وه خت خوه ی ک منال بیم، فره جار فکر له ی چشته یله کردمه و، ئاخیر کوپه شیرینه گه ی دایه! جووه ئه وه ل و ئاخیر نه یری، هه ر ئیه سه ک دووینیه تی! جووه دایم هه ر چووت و ناره سیته شوونینگ.

ماسی سیهی بوویچکه له وه ت: ئاخیر دالگه گیان! مه گه ر هه ر چشته ی دومایه ناتی؟ شه و دومایه تی. پروژ دومایه تی، هه فته، مانگ، و سال ...

دالگی توقیه پییا و وه ت: واز له ی قسه یل قوت و گه وره بار. به و! هه لاس! با بچیم ئه را گه ردیان. ئیسه وه خت گه ردیانه نه وه خت ئی قسه یل قرمزیه!

ماسی سیهی بوویچکه له وه ت: نه دالگه، من له ی جوور گه ردیانه یله شه که ت و وله که تم، توام بکه فمه ری و بچم

بزانه خه وەر و باس شوونهیل ترهک چهسه ی . شایه د
بوویشی یه که سیک کلکم بهسی، وهلی یه بزانه ک من خوه م
فره وهخته هامة ناو فکر ئه ویا. هه له به ته فره چشتیش له یلا و
له ولا یاک گرده م. وه فره ز مه سال ئیه زانسته ک فیشتر
ماسیه گان له سه رانه ی پیرییا گله یی دیرن ک زنه بیان وه
هوویچ په تی له ده س چیه. هه میسه ئه زهار نارزه زایی و
ناسزایی که ن و وه هه رچی چشته په لپ گرن . له راسییا من
تووام بزانه ژیان هه ر ئیه سه ک دایم له یه ی شوون، بایت و
بچیت تا وهختی پیر بیت و ته مام. یاکوو کریهت له ی دنیا وه
شیوه ی ترهک زنه یی بکه ی؟

وهختی قسه گه یل ماسی بوویچکه له ته مام بی، دالگی وهت:
رووله گیان! ئه وه تو لیویایته؟ دنیا!.. دنیا! دنیا ی چه؟ دنیا ئی
شوونه سه ک ئیمه وه ناوی زنه یی که یم.

له ی وهختا، یه ی ماسی گه وره نزیک مالیان بیه و وهت:
هاوسا! ئه وه له سه ر چه گه رد مناله گه تا مشت مر که ی، چما
ئیمروژ نیاز گه ردیان نه یرین؟

دالگه ماسي ، وه دهنگه دهنگ هاوساگهي، له مال هاته دهشت
و وهت: كه فتمه سه ناو چ دهورانيگ،! ئيسه دي نه وبهت
مناله گانه كلاس ئه ٻا دالگه يليان دابنه ن.

هاوساگه يان وهت: چ جوور ياني؟

دالگه ماسي وهت: تو بزان ئي نيمه ناته مام باوه قوويره ته،
تو واي ئه ٻا كووره بچوود! دايم ويشي تووام بچم بزانم
دهنگو و باس دنيا چهس! تو بنوره ئي قسه گه يل قهويه وه.

هاوساگه يان وهت: بوويچڪه له! ئه وه له كه يوه بيته سه زانا و
فهيله سوف وه ئيمه نه وه تيته؟!

ماسي بوويچڪه له وهت: خانم من نازانم تو وه چه ويشي
"زانانو و فهيله سوف"

من ته نيا له گهرديان بيخودي و ههر وهيجووره شهڪهت بيمه
و ناتووام وه ي گهرديان بيهوده ئداده بيهم و دل خوهم
خوهش بكم و وه ختيڪيچ له برس م بام بووينم چووي جوور
ئيوه پير بيمه و هيمن ههر ئه و ماسيمه ك چه و ٻوويم
نه كرياگه سهو.

هاوساگه وهت: وه ي ٻوو!..له ي قسهيله!

دالگی وەت: باوەرێم ناوت تەنیا ڕوولەم، هەر چێ کەسەگەم،
وەهجوورە وە لێ دەر بچوود، نازانم چ بێ باوگی نیشتیەسە
بن بال منالە نازارەگەم، و ئوویجورە وە رێ دەری کردگە!

ماسی بوویچکەلە وەت: کەس نە نیشتگەسە بن بال من. من.
خووەم خاون عەقل و هووشم و حالیم بوو، چەو دێرم و
دووینم.

هاوساگه، وه دالگ ماسی بوویچکه له گه وهت: خواهیشگه! ئه وه
هه له زوون پیچ پیچه گه، له هوویرته؟

دالگ وهت: راس ویشی، فره کهفته دهور و وهر مناله گهم.
بوویشم خودا.. نازانم چه وه پی بکه ی! ئه گهر وه ژیر سهر تو
بی، خوا توویش شهرت باری.

ماسی بوویچکه له وهت: بهسه دالگه! ئه وه ره فیک من بی.

دالگی وهت: من نه ژنه فتمه ماسی و هه له زوون ره فیک یه که
بن!

ماسی بوویچکه له وهت: منیچ نه ژنه فتمه ماسی و هه له زوون
دوژمن یه کتر بن، وه لی ئیوه سهر ئه وه به دبه خته کردینه ژیر
ئاوا.

هاوساگه وهت: ئی قسه یله قه دیمین.

ماسی بوویچکه له وهت: ئیوه خوه تان سهر باس قه دیم
هه لته کنین.

دالگی وهت: ههر ئه را کوشتن خاس بی، له هویرت چیه سه وه
له یلا و لاولا دانیشتا و چ قسه گه یلی کردیا؟

ماسی سیهی بوویچکه له وەت: پەس منیچ بکوشن، چوویکه منیچ هەر ئەو قسەیلە کەم.

سەرتان وە ژان نارم! ماسییەگان ترەک وە دەنگ قرم و قالەگە وە هاتنە ئەرا ئەورە. قسەیل ماسی بوویچکه له گشتیان ئەسەبانی کردویی.

یەکیگ وە ماسیەیل پیر وەت: لە خووەتا رەخم وە پیت کەیم؟

یەکی ترەک وەت: تەنیا یەی گووشە جەرەهی بوویچکه له توای!

دالگ ماسی سیهی بوویچکه له وەت: تەک بیەنە ئەولا! دەس نەیهینە منالەگەموه. کور ئەو سە دەس بیەیه قەیو!

یەکی ترەک وەت: خانم وەختا وەو جووهریگە ئتیاجە منالەگەت تەربیەت ناکە، بایەد جزاگەچی بووینی.

هاوساگە وەت: من ئەرام شەرەمە هاوسای ئیوهم.

یەکی ترەک وەت: تا کار لە کار نەترازیاکە، با کلی بکەیم ئەرا لای حەلەزوونە پیرەگە.

ماسیه گان هاتن تا ماسی بویچکه ل بگرن، په فیه گانی ده ری کردن و له شه په گه دوویری خستنه و. دا لگ ماسی سیه گه وه سینه کوتان و هه ی شین وه ت: هه پروو! مناله گه م خه ریکه وه ده س چوود، چه بکه م! خه رگ کووره بگر مه سه ر خوه م!

ماسی بوویچکه له وه ت: دا لگه ئه را من مه گریه، ئه را ئه ی ماسیه یل پیر و داما گه بگریه. یه کی وه ماسیه گان له دوویره و هاوار کرد و وه ت: ته وهین مه که نیمه ناتمام یه بنگزی.

دویمی وه ت: ئه گه ر بچی و په شیمان بیتوه، دی وه رت ناگریموه.

سیمی وه ت: ئیانه هات و هه وس ده وره ی جووانیه، مه چوو!

چواری وه ت: چما ئیره ئه بیی چه س؟

په نجمی وه ت: دنیا ی تره ک وجود نه یری، دنیا هه ر ئیره سه، گله و بخوه دوویا!

شه شمی وه ت: ئه گه ر عاقل بیت و بایته و دوویا، ئه وسا باوهر وه پیته کهیم ک وه راسی ماسی فامیده گی.

حه فتمی وه ت: ئاخر ئیمه خوو گردیمه سه پیته.

دالگی وەت: پەخمیگ وە حال من بکه، مەچوو! مەچوو!

ماسی بوویچکه له گە لەو زیا تر وە گەردیان قسە نە کرد. چەن گله وە دووسەیل هاو سن و سال خوهی تا لای شه تاو هگە رەدی کردن و گله و خواردن. ماسی بوویچکه له وەختی له ئەوان جیا بیه و وەت: دووسان وە ئومید دیدار! وە هویرم نەو هین.

دووسەگانی وەتن: چووی له هویرت بەیم؟ تو ئیمە له خەو نە زانین خەوەر کردی، چشتە یلیگ نیشانمان دایتە ک جاران فکر وە لی نە کردویمنەو، وە ئومید دیدار، ئەی دووس زانا وە هوویچ نە ترس.

ماسی بوویچکه له له شه تاو هگە هاتە خوار و کەفتە ناو گول ئاو هگە، ئەو ه ل جار شلە ژیا. وە لی له شوونی دەس کردە مە له کردن و دەور دایین وە دەور گول ئاو هگە یا. تا ئەو وەختە ئەو قەرە ئاو له یه ی شوون نەووی. هەزاران گله میکوتە سەرە له ناو ئاو هگە دەور دییان. وەختای چەویان کەفتە ماسی بوویچکه له گە، تانە و تە شەر دانە لی وەتن: تو تماشای ئی سەر و قیافە یه بکه! ئەری تو دی چ جانە وەر یگی؟

ماسی ٻوويچڪه آه وه ته واوی سهرنجيان گرد وهت: داوا
وهليتآن كه م ته وهين مه كه ن. ناو من ماسی سڀيهی
ٻوويچڪه آه س. ئيوهيش ناو خواه تان بويشنه پيم با گهر ديه كا
ئاشنا بيمن.

يه کی وه ميکوته سهره کان وهت: ئيمه وه يه کتر ويشيم
ميکوته سهره.

ئواگهی تريان وهت: ره سهن و خاون شوون و دوون.

يه کی ترهک وهلييان وهت: له ئيمه قه شهنگتر لهی دنيا نيه.

يه کی ترهک وهلييان وهت: جوور تو سهر قيافه مان خراو نيه.

ماسی ٻوويچڪه آه وهت: لهو باوهرا نه ويم ک ئيوه ئه وه نه
خود په سهن بين، وهلی قه ی ناکه ی من ئيوه به خشم ، چوويکه
له رووی نه فاميوه ئی قسه يله كه ين.

ميکوته سهره گان گشتيان وه يه ی جار وهتن: يانی ئيمه
نه فاميم؟

ماسيه گه وهت: ئه گهر نه فام نه وياتاين زانستين ک له دنيا فره
مله ت ترهک هه ن ک سهر و قيافه يان وه لای خواه يانه وه
قه شهنگه! ئيوه ته نانه ت ناوه گه يشتان هين خواه تان نيه.

میکوٽه سهرهگان فره ٽهسهباني بين، وهلي وهختاي ديين چه قسهگان ماسی بوويچڪه ٽه ههساوييه، قسهگهي خواهيان ٽه وهز کردن و وهتن: ٽهسلن تو ٽهرا چه بيخود خود شهکته کهي! ٽيمه هرچي پروڙه هر له شه وهکيهو، تا ٽيواره، دهور دنيا دهيم، ولي بيچگه وه خواهمان و باوگ و دالگمان کهي ترهک ناوينيم- مهگه ر ورده کر مهکان، ک ٽهوانيش وه دهر د ناخوهن.

ماسی بوويچڪه ٽه وهت: ٽيوه ک يهي قولانچ لهي گولاولوه دووير ناکهفتينه و چ جوور دم له دنيا- گهري دهين؟

میکوٽه سهرهگان وهتن: مهگه ر بيچگه وهي گولاولوه، دنياي ترهک ههسهي؟

ماسی بوويچڪه ٽه وهت: هر هويچ نهوت بايه د له خواهتان بپرسين ک ٽاو ٽي گولاولوه وه کوورهو تي، له دهيشت ٽي گولاولوه چه ههسهي.

میکوٽه سهرهگان وهتن: دهيشت گولاولوهگه؟ ٽيمه هيچ وهخت دهيشت گولاولوهگه نهيمنه..ها..ها..ها. تو ليويايته باوه!

ماسی بوويچڪه ٽه هيچ خهين گردهي. فکر کرد ک خاستره میکوٽه سهرهگان بيليته جي و بچوود. له شووني فکر کردهو

ک خاستره دو قسه وه گهر دالگیشان بکه ی، پرسى: ئه رى
دالگتان ها کووره؟

له ناکاو دنگ نزم قورواقیگ چرچکانه یه و.

قورواکه گه له کنار گولاولوه گه و له بان کوچکیگ خوه ی مات
کردویى. باز دا ناو ئاوه گه و هاته وهر دهم ماسی
بوویچکه له گه و وهت: ئه وه مه هامه ئیره ئه مری داشتی؟

ماسی بوویچکه له وهت: سلام - خانم گه و ره!

قورواکه گه وهت: ئیسه که ی وهخت خوهی نیشان دایینه هه ی نا رِهسه ن بئ شوون و دوون. منالَه گان گیر هاوردییه قسه ی قهوی ئه پرایان بکه ی! من ئه وقهره ئمر کردمه ک بزائم دنیا هه ر ئی گولاولوهسه و بهس. خاستره بچی وه شوون کار خوهتا و منالَه گان من له رئ دهر نه که ی.

ماسی بوویچکه له وهت: هه زار ئه وقهره تریچه وه ی جووره زنه یی بکه ی هه ر یه ی قورواق نه فام و داماگی.

قورواکه که ئه سه بان ی بی، په لامار ماسیه گه دا، ماسیه گه یه ی چه رخ خوارد و جوور وای سه رکه ش ئه پرای دهر چی و خه رگ و کرم بن گولاولوهگه شه له قان.

دووله گه پر له پیچ و خه م بی. ئاوه گه یشئ فره تره و بووی، وه لی ئه گه ر له بان کویه گه وه تماشای بکردیایی خیال کردیایی یه ی ته ل مه چیر چه رمگه. له یه ی شوونه و تلینگ له کویه که وه گل بووییه و که فتوویه وهسه ت چه مه که و ئاوه گه کردووییه دو به شه و.

یه ی قوم قومه ک، وه ئه نازه ی ناوه له پیگ، زگ خوه ی چه سپانوییه تله که وه و له وه ر خوه ر له زه ت برد و نورستیاته قرژنگ گه وره یگ ک له سه ر لم و ماسه ی بن ئاوه گه

وسیاووی و خه ریک خواردن ئه و قورواقه بییه ک شکاری کردویی. ماسی سیه ی بوویچکه له گه له نا کاو چه وی که فته قرژنگه که و وه لی ره م کرد، به س له دوویره و سلامی کرد. قرژنگه که تیر وه لی کرده و وه ت: چ ماسی ئاقل و با ئه ده بیکی! به و به و بوویچکه له!

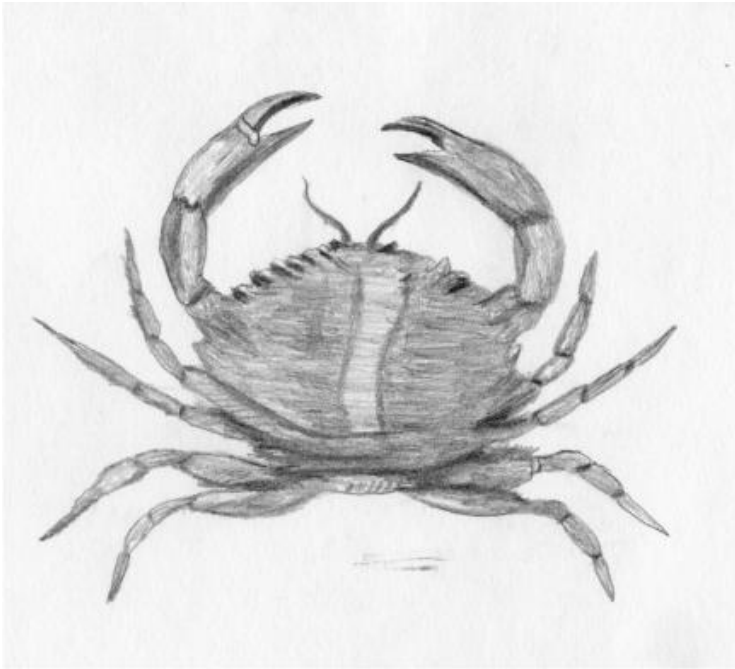
ماسی بوویچکه له وه ت: من چم تا ده ور دنیا بیهم و ناتووام بوومه شکار جناب عالی.

قرژنگه که وه ت: ئه را چه ئه وقه ره به د گومان و زاورچیت ماسی بوویچکه له؟

ماسی بوویچکه له وه ت: من نه به د گومانم نه زاورچی، هر چشتی بوویشم وه چه و دوینمه ی و وه مه غز ده رکی که م. قرژنگه که وه ت: فره خاسه، به فرما بزائم چه وت چه دی و مه غزت چه ده رک کرد، ک تو خیال که ی من نیه ت دیرم تو شکار بکه م؟

ماسی بوویچکه له وټ: دی، خوټ زانی چه ویشم!

قرژنگه که وټ: مه نرورت ئی قورواکه سه؟ تو هه مرای منالی باوه! من وه گهر دئی قورواکه یله له جم ههر وهی خاتره شکاریان کهم. زانی چه ئییانه خیال کن خوهیان تاقه جانه وهر دنیان و خوه شبه خت ترینیشن. من توام هالیان بکه م ک له پاسیا دنیا ها دس کییهو! تو دی زاورت نه چوود

گیانه گهم! بهو، بهوه وهر وه!

قرژنگه‌که ئی قسه‌یله کرد و پشاتا و پشت و وه کوله پسکی، چی وهره و ماسی بوویچکه‌له‌وه. ئه‌وقه‌ره خه‌نین دار ری کرد ک ماسیه‌گه ده‌س کرده خه‌نین و وهت: به‌دبه‌خت! تو هه‌مرای ناتوانی خاس ری بکه‌ی، دی چ جوور زانی دنیا ها ده‌س کییه‌و؟

ماسی سیه‌ی له قرژنگه‌که دوویره و که‌فت. سایه‌ریگ که‌فته سه‌ر ئاوه‌گه و له ناکاویه‌ی چه‌پووک توند دریا له قرژنگه‌که و برده‌ی ژیر شن و ماسه‌گه‌وه. مارموویله‌که‌که ئه‌وقه‌ره وه دیمه‌ن قرژاله‌که خه‌نی ک لیس برد و خه‌ریک بی خووه‌چی بکه‌فیه‌ته ناو ئاوه‌گه. قرژاله‌گه دی نه‌توانست بایته بان. ماسی بوویچکه‌له تماشا کرد، دی شوونینگ له کنار ئاوه‌گه و ساگه‌و نورپیه‌ته ئه‌و قرژنگه‌که‌وه. په‌زه‌گانی له ئاوه‌گه نزیک بینه‌و و ده‌م نانه ناو ئاوه‌گه. دووله‌گه پر بی له ده‌نگ قاره‌ قار و باره‌ی بار .

ماسی سیه‌ی بوویچکه‌له ده‌س گیر دا تا په‌زه‌کان و بزنه‌گان تیراو بین و چین، ئمجا چری له مارموویله‌که‌که وهت: مارموویله‌که‌گیان! من ماسی سیه‌ی بوویچکه‌له‌گه‌م چم تا ئاخ‌ر جووه‌گه په‌یا بکه‌م، فکر که‌م تو یه‌ی جانه‌وه‌ر زانا و عاقلیگیت، ئه‌راوه توام یه‌ی چشتی وه‌لیت بپرسم.

مارموویک وەت: هەرچی ک خوہش دیری بپرس!

ماسی بوویچککله وەت: له ناو ری فرہ جار زاورم بردنہ و له سہقای ئاوکیش و ماسی دگان هەرہیی و ماسی خوہرکە. ئەگەر تو چشتیگ له بارہی ئییانہ زانی بوویشہ و پیم.

مارموویک وەت: ماسی دگان هەرہیی و ماسی خوہرکە، وەہی ناوہ نیہ، وە تاییەت ماسی دگان هەرہیی له ناو دہریا زنہیی کەہی، وەہی سہقای ئاو کیش شاید لەہی خواریوہ بوود، ہوشتہ خوہتوہ بوود، نہکا گولت بیہیی و بچیتہ ناو کیسہگہیوہ.

ماسی بوویچککله وەت: کیسہی چہ؟

مارموویک وهت: سهقای ئاوکیش یه کیسه ها ژیر ملی ک فره ئاو هه لگری، سهقای ئاوکیش له ناو ئاو مه له که ی و فره جار ماسیه گان نازانن سه ر که نه ناو کیسه که یاو یه کراست چنه ناو زگیوه. ئەلبهت ئەگەر سهقای ئاو کیش ورسگی نهود ، ماسیه گان هه ر له و کیسه هه لگری و دوماجار خوهیده یان.

ماسی بوویچکه له وهت: باشه ئەگەر ماسی چیه ناو ئەو کیسه، دی ناتوانی خوهی پزگار " بکه ی؟

مارموویک وهت: نه خهیر مه گه ر کیسه گه بدری، من یه ی خنجه ر ده مه پیت ک ئەگه ر که فیتیه دام سهقای ئاوکیش کیسه گه ی بدر.

مارموویکه گه خوهی کرده بهین تلیشه ی کوچکیگا و وه گرد یه ی خنجه ر فره بوچگ گله و خوارد. ماسی بوویچکه له خنجه ره گه وه لئ وه ر گرد و وهت: مارموویکه گیان! تو فره میهره بانی، نازانم چ جووری سوپاست بکه م.

مارموویک وهت: قابل نهیری گیانه! له ی خنجه ره یله فره دیرم. وهختای بیکارم ، دانیشم و له ساقه ی گیا خنجه ر خاس که م و ده مه ی ماسیگه ل زانا جوور خوهت.

ماسیهه گه وهت: ئهرا مه گهر وهر له من ماسی ترهک لیره و
رهد بیهه؟

مارموویک وهت: فرهی فراوان لیره وهد بینه. ئهوان ئیسه
دی ئهرا خوهیان بینهسه یه دهسه و کابرای ماسیگر تهنگه
تاو کردنه.

ماسی سیهی بوویچکه له وهت: بوهخشین، ویشن قسه قسه
تیرئ، بی ئهدهبی نهوت له پرویتان، بویش بزانه چ جوور
کابرای ماسیگر تهنگه تاو کردنه؟

مارموویکه گه وهت: ئاخر، ئهوه نیه گشتیان هانه گهرد یهکا،
هر وهختی ماسیگره گه توره گه ی خه، گشتیان گهرد یهکا
چنه ناو توره گه ی وه گهرد خوهیانا کیشنه ی ئهرا تای دهریا.

مارموویکه گه گوش نا وه تلیش تله که وه و وهت: من دی
بایه د مه ره خهس بم، مناله گانم هه لسانه.

مارموویلکه‌گه خوهی کرده تلیش کوچکه‌گه‌یا ، ماسی سییه‌ی بوویچکه‌آه وه ناچاری کهفته ری، وه‌لی په‌یتا په‌یتا پرسیار له خوهی کرد. راسی جووه رشیه‌ت ناو ده‌ریا؟ سه‌ق‌ای ئاوکیش وه‌لیم په‌یدا نه‌ود؟ راسی ماسی دگان هه‌ره‌یی دل‌ی تن‌ی هاو نه‌وه‌گه‌ی خوهی بکوشی و بخوه‌یته‌ی؟ باشه‌د ماسیگر چ دوژمنایه‌تیگ گه‌رد ئیمه‌یا دیری.

ماسی ٻوويچڪه لَه وه دهم مهله ڪرڏنوه چيياڊ و فڪر ڪرڏياٽ. له هه رقولانجه رڀگ يهه چشت تازهگ بياتا ياگي ڪرڏياٽن. ڀر وه دل خوشي هاتيا له تاڱگه و شه تاوهگان وهر ٻووتوه و مهله بڪهه ي. وهختاي گهرمي خوهر ڏياٽه له پشتي مويچرڪه خستياٽه ناو دل و دهر وويني. ماسی ٻوويچڪه لَه سهري له يهه ٺاهو ته قياوه ڪ وه ٺهجهله ٺاو خوارڏوه، سلامي ڪرڏ و وهٽ: ٺاهو قه شهنگ! چه ته عهجهله ڏيري؟

ٺاهو وهگه وهٽ: راوچي راوم ناگه و يهه گوله ڀچ ڊاگه سه ليم، ٺه وه سه ٻوينه ي. ماسی ٻوويچڪه لَه جي گوله ڪه ي نه يي، وهلي نورست ٺاهو وهگه وه شهله شهل چوڏ، ٺه و جا وه ته واوي ٻاوهڀ وه ڀي ڪرڏ. له يهه شوون يهه هه مگه ڪيسهل له وهر خور خوه قويتڪه يان ٻرڏوه و له شووني ترهڪ ڊهنگ

قاسپه ي ڪه وهگان ڏولهگه خروشان. ٻو و گيا و گول ڪويه ي مهوج ڏاو و وه گهرڏ ٺاهه گه يا هاميته بي.

ٺه را ڏويا نيمه رُوڙ رهسيه يهه شووننگ ڪ چه مهگه وهر ولاوتر بي و ٺاهه گه وه بهين بي شه يگا رهڏ بيات.

ٺاهه گه ٺه وقهره فره بي، ماسی ٻوويچڪه لَه گه له راسيا، شاگه شه بي! له شووني توویش فره ماسی ترهڪ بي. له

زهمانینگ ک له دالگی جیا بوویبوه، ماسی نه وی. چهن گله یگ
ورده ماسی دهوری دان و وهتن: چمانی غه ریبی؟

ماسی سییه وهت: بهلی غه ریبیم و له ری دوویریگه و تیه م.

ورده ماسیه گان وهتن: ئهی توای ئه را کووره بچی؟

ماسی سییه وهت: چم تا ئاخر جووه گه په یا بکه م.

ورده ماسیه گان وهتن: کام جووه؟

ماسی سییه وهت: ههر ئی جووه ک وه ناوی مه له که یم.

ورده ماسیه گان وهتن: ئیمه وه ئییه ویشیم چه م.

ماسی سییه هوپچ نه وهت. یه کی وه ورده ماسیه گان وهت:

زانی سه قای ئاوکیش ها سهر ری ه گهت؟

ماسی سییه وهت: بهلی، زانم.

یه کی تره ک وهت: ئه وهیچه زانستیه ک سه قای ئاوکیش چ

کیسه ی گه وره و و وشایگ دیری؟

ماسی سییه وهت: ئه ویچه زانم.

ماسی ورده گه وهت: ئییا نه زانیت و ئه و جاریچ ههر چیت؟

ماسی سیه‌ی بوویچکه له وهت: به‌لی، وه ههر له‌ونینگ بیه
بایه د بچم!

ئێ خه‌وه‌ره فه‌وره‌ن له ناو ماسیه‌گان په‌خشه‌و بی. یه‌ی
ماسی سیه‌ی بوویچکه له له ری دوویره‌و هاتیه‌ و تووای
بچوود ئاخ‌ر چه‌مه‌گه‌ بوینیتوه و زاوریچی له سه‌ق‌ای ئاوکیش
ناچوود! چهن گله‌ وه ورده ماسیه‌گان که‌فتنه‌ وه‌س واس ئه‌پ‌را
ئه‌وه‌یگه‌ وه گهرد ماسی سیه‌یگه‌ یا بچن، وه‌لی له ترس
گه‌وره‌گان زات نه‌کردن هوپچ بویشن. چهن گله‌ تره‌ک وه‌لییان
وه‌تن: ئه‌گه‌ر له ترس سه‌ق‌ای ئاوکیش نه‌ویاتا وه گه‌ردت
هاتیام، ئیمه‌ زاورمان وه کیسه‌گه‌ی سه‌ق‌ای ئاوکیش چوود.

یه‌ی ئاوایی له کنار چه‌مه‌گه‌ بی، ژن و دویه‌ته‌یل ئاوایی هاتیان
ده‌فر و دوله‌ و سیپاله‌کانیان له چه‌مه‌گه‌ شووردیان. ماسی
بوویچکه له یه‌چکه‌ گووش وه ده‌نگه‌ ده‌نگیان گرد و یه‌چکه‌یش
نورسته‌ مه‌له‌ کردن مناله‌گان و که‌فته‌ پ‌ری. ههر چی و چی تا
شه‌و وه‌لی هات، لا دا بن یه‌ی کوچک و خه‌فت. دوکوت
شه‌وار له برس‌م هات. تماشا کرد چه‌ تریفه‌ مانگ داگه‌س له
چه‌مه‌گه‌و گشت لایگ پ‌رووشن کردگه‌سه‌و.

ماسی سییه ی بوویچکه له فره خویشی وه مانگ هات. ئەو شهوهیله ک مانگ هه لات و له ئاوه گه شهوق داوه، ئەرای بکریا تا له بن قهوزه گان هاتیاته دهر تا چهن قسه یگ وه گهردی بکه ی، وه لی هه رچی جاره دالگی له خه وه ر بیاوه، خزاناتوه ی ژیر قهوزه کان و خه فانیاده ی.

ماسی بوویچکه له چی ئەرا لای مانگ وه ت: سلام، مانگه نازاره گه م!

مانگ وه ت: سلام، ماسی سییه ی بوویچکه له! تو وه ئیره چه که ی؟

ماسیه گه وه ت: دنیا گه ردم.

مانگه که وه ت: دنیا فره گه وره س، ناتوانی گشتی بگهردی.

ماسیه گه وه ت: قه ی ناکه ی، تا ئەورایگه وه پیم بکریه ت.

مانگ وه ت: خویش داشتیم تا شهوه کی له لات بم، ولی ئەو له که ئەور سییه خه ریکه ئەرا ئیره تی و روویمه تم داپووشی.

ماسی سییه وه ت: ئە ی مانگ نازارا! من خویشم وه نوویر تو تی. خویش دیرم هه میشه تریفه ت بیه یته لیم.

مانگ وهت: ماسی عهزیزا! راسی من خوهم بی نوویرم، خوه نوویر به خشیتته پیم و منیش په خشی که مه سهر زهوی. راسی توئه وه ژنه فیتته ک ئایه مه گان تووان چهن سالیگ تر باله و بگرن و بان له بان من بنیشنوه؟

ماسیه گه وهت: ئییه قهت نهوییه و ناوت.

مانگ وهت: کار سهختیگه، وهلی ئایه مه گان ههر کاری دلیان بخوازی...

مانگ هه مرای قسه گه ی ته مام نه کردویی ک ئه وره سییه گه هاته بان سهری و دایپوشا. دنیا دواره تاریک بیهو. ماسی سییه گه وه تاق ته نیا ماوه. ئه را چهن ده قه یگ کر و کپ و سهرسام نورسته تاریکایه گه، له شوونی خوهی خزانه بن یه ی کوچکیگ و خهفت.

شه وهکی زوویی له خه وه لسا، نورست چه چهن گله ماسی هانه دهور سهری خه ریک چه چین، ک وهختای دیین ماسی بوویچکه له له خه وه لسا، گشتیان گهرد یه کا وهتن: سوال خهیر!

ماسی سییه ههر زووی ناسیه یانوه و وهت: سوال خهیر! ئاخره گه ی هاتین وه شوونما!

یه کی له ورده ماسیه گان وهت: به لئی، وه لئی هه مرای ترسمان
نه شکیاگه.

یه کی ترهک وهت: ترس سه قای ئاوکیش ده سبه ردارمان نییه.

ماسی سییه گه وهت: ئیوه فره تر فکر کهینه و، ناوود ئه وقه ره
فکر بکهینه و، هه ر وهختی بکه فیمه پئی وه ته مامی ترسمان
شکی.

وه لئی وهختای تواستن بکه فنه پئی، ئاو ده گه ی ده ور و وه ریان
هه لسا و سه رپوشیگ کیشا مل سه ریانان، دونیا وه لییان تاریک
بی پئی نجاتیچیان نه مه ن.

ماسی سییه فه وره ن زانست که فتنه دام سه قای ئاوکیش.

ماسی سییه یی بوویچکه له وهت: دووسان! که فتمه سه ناو
کیسه ی سه قای ئاوکیشوه، وه لئی پئی قوتارمان وه ته مامی
نه وه سریاگه.

ورده ماسیه گان ده س کردنه نویکه نویک، یه کی وه لییان
وهت: تازه دی قوتارمان ناتئ، ته خسیر تونه نیشتیته بن
بالمان و له پئی ده رمان کردی!

یه کی ترهک وهت: ئیسه دی گشتمان قویت دهی و خه لاسمان
که ی!

له ناکاو دنگ تریقانه وهی سامناگی له ناو ئاوه گه دهنگ داوه،
تریقانه وهی سه قای ئاوکیش بی، خه نی و وهت: چ ورده
ماسیگ که فنگه سه قالم! ها ها ها ها... وه راستی دلم وه
حالتان سزیهت، دلم ناتئ بخوهمه تان! ها ها ها ها...

ورده ماسیه گان دهس کردنه لالکه لالک و وهتن: چه زرهت جناب سه قای ئاوکیش! ئیمه فره وهخته ناو بانگ تو ژنه فتیمه، ئه گهر مه رمهت بکه ی، ئه و ده نوویک بمارکته یه ی که میگ واز بکه ی تا ئیمه بچیمنه دهیشت، هه تا مایمنه هه ر دوعای خهیر ئه پرا وجود ته وه رپک کریاگت که یم!

سه قای ئاوکیش وهت: ئیسه ناخوه مه تان، ماسی ترهک دیرم، تماشای ئه و خواره بکه ن.

چهن گله یک ماسی ورد و زروو هه لپشانوو یه ناو کیسه گه ی. ورده ماسیه گان وهتن: چه زرهت جناب سه قای ئاوکیش! ئیمه هو یچ کاری نه کردیمه، ئیمه بیگونایم، ئی ماسی سییه یی بوویچکه له ئیمه له ری دهر کردگه...

ماسی بوویچکه له وهت: ئه ی زاورچییه کان! خیال که ین ئی مه ل کلاوچییه، سه رچه مه ی وه خشینه ک وه یجووره وه لی لالکیه ینوه؟

ورده ماسیه گان وهتن: تو خوه تیچ نازانی چه ویشی؟ ئیسه دووینی چه زرهت سه قای ئاوکیش چ جوور ئیمه وه خشیت و تو قویت ده ی!

سه‌ق‌ای ئاو‌کیش وه‌ت: به‌لی به‌خشمه‌تان، وه‌لی وه‌یهی
شهرت.

ورده ماسیه‌گان وه‌تن: شهرته‌که‌تان بوویشن قوروان!

سه‌ق‌ای ئاو‌کیش وه‌ت: ئی ماسی فزووله بکوشن تا ئازادی
خوه‌تان وه‌ ده‌س بارین!

ماسی سیهی بوویچکه له ته‌ک دا ئه‌و لاهه و هاله‌ت
جه‌نگه‌ری بیین وه‌ خوهی گرت. وه

ورده ماسیه‌گان وه‌ت: قه‌بوول مه‌که‌ن! ئی مه‌ل کلاوچییه
توای بنه‌یته‌مانه‌ زگ یه‌کتری. من یه‌ی نه‌خشه‌ دیرم.

وه‌لی ورده ماسیه‌گان ئه‌وقه‌ره له هویر ئازادی خویانا بین،
هویر له هویچ چشت تره‌ک نه‌کردنوه و ر‌میانه کول ماسی
بوویچکه له‌گه. ماسی سیهی خوهی خزان وه‌ره‌و لای کیسه‌گه
و وه‌ت: زاورچییه‌گان! ئیسه‌ دی گرفتار بینه، ری نجات
نه‌یرین و ده‌رقه‌ت منیش ناتیه‌ین.

ورده ماسیه‌گان وه‌تن: بایه‌د بتاسنیمه‌ت، ئیمه‌ ئازادی تووایم!

ماسی سیهی وه‌ت: ئه‌وه شیت بینه! منیش بتاسنین هه‌ر ئازاد
ناووین، کلاو ئه‌و نه‌چووته سه‌رتان!

ماسی وردهگان وهتن: تو ئی قسه یله ئهرا ئهوه کهید خوهت
قوتار بکهی، دهن، هوپچ وهخت فکر وه ئیمه ناکه یتوو!

ماسی سییه وهت: پهس گووش بگرن تا یه ی ری نیشاننتان
بیهم: من له ناو ماسی مردگه کان هه لایهیم و خوم کهمه
مردی، با بزائم سهقای ئاوکیش ئازادتان که ی یا نه. ئه گهر وه
قهولم نه کهین وهی خنجه ره گشتان کوشم و یا کیسه گه له ت
و پت کهم و ئهرا خوهی دهرچم و ئیوهیچ...

یهکی وه ماسییهگان دا ناو قسه کهیا و وهت: بهسه دی! من
تامول ئی قسه یله ناکه م.. ئوهوو.. ئوهوو.. ئوهوو..

ماسی بوویچکه له، ک چهوی کهفته گریانه گه ی وهت: ئه ی
وهرویرگه ئهرا چه وه گهرد خوهتانا هاوردینه؟

ئمجا خنجه ره گه ی هه لکیشا و له وهر دهم ورده ماسییهگان
رای گرد. ئهوان مه جبور بین پیشنیاره گه ی ماسی بوویچکه له
قه بول بکهن. وه دروو یه چکه دانه لی. ماسی سییه ی خوهی
کرده مردگ و ئهوانیچ هاتنه بان سهری وهتن: چه زهرت جناب
سهقای ئاوکیش! ماسی سییه ی فزوله گه تاسانیم. سهقای
ئاوکیش خه نی و وهت: کار خاسی کردین. ئیسه له پاداش ئه و

کارتانه، گشتان وه زنگی قوویت دهم تا وه ناو دلما یه ی
سه فەر هه ساوی بکهین!

ورده ماسیه گان مه جالیان نه ما، جوور بهرق له قورگ سه قای
ئاوکیش چینه خوار و کاریان ته مام بی.

وهلی، لهو وهختا، ماسی سییه ی خنجره گه ی هه لکیشا و وه
یه ی زه ربه کیسه گه در ی و دهر چی. سه قای ئاوکیش دهس
کرده هات و هاور و سه ر خوه ی دا ناو ئاوه گه یا، وهلی
نیه توویه نست بکه فیه ته شوون ماسی بوویچکه له گه.

ماسی بوویچکه له هه ر چی و چی تا بییه نیمه پروژ. ئیسه دی
کویه و دول ته مام بییه و چه مه که وه دهیشت وهر ولایگا
گوزه ر کردیات. چه ن گله یگ تر چه م بوویچکه له وه لای پاس
و چه پا رشیانه ناو چه مه گه و ئاوه گه ی چه ن قاته و کردووین.
ماسی سییه له فره یی ئاوه گه له زهت برد. له ناکاو له برسم
هات و نورست چه ئاوه گه بن نهیری. ئی وهر کرد، ئه و وهر
کرد، نه ره سییه ی هو یچ شوونینگ. ئاوه گه ئه وقه ره فره بی
ماسی بوویچکه له وه ناوی گوم بی! وه که یف دل خوه ی مه له
کرد، وهلی وه هو یچ شوونینگ نه ره سی. له ناکاو دی چه یه ی
جانه وهر در یژ و قهوی، جوور بهرق هه مله ئه پای تییری، یه ی

هه‌ږه‌ی دو دهر وه دهمیوه بی. ماسی ډوویچکه له چیه ناو
فکرا، هاکا زانستی ماسی هه‌ږه‌ی له ت و په تی بکه‌ی، فه ورهن
وه فریای خوه‌ی ره‌سی و هاته سهر ئاوه‌گه، له شوون
موده تیگ دواړه چیه و ژیر ئاوه‌گه ئه‌ږا ئه‌وه‌گه تایی دهریا
ډووینی.

له وه‌سه ت ری توویش یه‌ی گه‌له ماسی هات - هه‌زاران
هه‌زا گله ماسی بین! وه یه‌کیان پرسی: ره‌فیک! من غه‌ریم ، له
ږی دوویره و تیه‌م، ئیره کووره‌س؟

ماسی سهر‌گه وراگه‌یان، دووسه‌گانی چری و وه‌ت: تماشا
بکه‌ن! یه‌کی تره‌ک...

ئمجا وه ماسی سییه‌گه وه‌ت: ره‌فیک، وه خه‌یر بای ئه‌ږا ناو
دهریا!

یه‌ی ماسی تره‌ک وه‌ت: ته‌مام جووه و چه‌مه‌گان ږشیه‌نه
ئیره، هه‌ل‌به‌ت بازیکیان ږشیه‌ته گه‌ږاو و گولاوه‌گان.

یه‌کی تره‌ک وه‌لییان وه‌ت: هر وه‌ختی خوه‌ش داشتی، تووانی
بایت ئه‌ږا ناو ئیمه.

ماسی سیه‌ی بوویچکه‌له فره خواه‌ش‌حال بی له‌وه‌ی‌گه ره‌سییه‌سه ده‌ریا، و وه‌ت:‌خاستره ئه‌وه‌ل‌جار یه‌ی قه‌ده‌میگ بیه‌م، ئه‌وجار بام قاتی ئیوه بم. خواهش دیرم ئیجاره ک تور کابرای ماسیگر ر‌فنین، منیچ وه گه‌ردتانا بم.

یه‌کی وه ماسیه‌گان وه‌ت: وه‌ی زووی وه ئاوات خواه‌ت ره‌سیت. جارئ بچوو یه‌ی قه‌ده‌میگ بییه، وه‌لی هه‌ر وه‌خت که‌فتیه‌سهر ئاوه‌گه هووشت وه لای ماسیگره‌که‌وه بوود. له ناو ئی پروژیه‌له باکیان له که‌س نییه، هه‌رچی پروژه تا چوار په‌نج ماسی شکار نه‌که‌ن ده‌س له سه‌رمان هه‌ل ناگرن.

ئه‌وجا ماسی سیه‌یه له ماسیه‌گان ناو ده‌ریا جیا بیوه و ده‌س کرده مه‌له کردن. یه‌ی که‌م له شوونی، هاته سه‌ر ئاوه‌گه. خوه‌ر بان گه‌رم بی، ماسی بوویچکه‌له ئیساس وه گه‌رمی نوویر خوه‌ر کرد و له‌زه‌ت وه لی برد. ئارام و خواهش شروو کرده مه‌له کردن و وه خواهی وه‌ت: ئیسه فره وه ئاسانی مه‌رگ تووانی باید وه‌ره‌و پیرموه، وه‌لی من تا ئه‌و شوونیه‌گه تووانم زنه‌یی بکه‌م، نه‌بایه‌د بچمه پیشووار مه‌رگوه. هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر وه‌ختی له نالانجی پووویه پووی مه‌رگ بووموه - ک بووم - موهم نییه، موهم یه‌سه ک زنه‌ییت یا مه‌رگت توانی چ ئه‌سه‌ریگ له بان زنده‌گی مه‌ردم تره‌ک داشتووی...

ماسی سیه‌ی بوویچکه‌له نیه‌توینست له‌وه زایتر هویر و خیال خوه‌ی شوون بگری. یه‌ی ماسیخوهرکه هات دا لی، و هه‌لی گرد و برده‌ی. ماسی بوویچکه‌له له‌بین دهنویک دریژ ماسیخوهرکه‌گه قوله فره کرد، وه‌لی نیه‌توینست خوه‌ی قوتار بکه‌ی. ماسیخوهرکه‌گه یه‌ی جوور سفت و قایم که‌مه‌ری گردوویی خه‌ریگ بی گیانی ده‌رچوود! ئاخ‌ر، یه‌ی ماسی بوویچکه‌له تا چه‌نیگ توانی له ده‌یشت ئاو زنی بمینی؟ ماسیه‌گه خوه‌ش داشت ماسیخوهرکه‌گه قویتی بیه‌یی تا هه‌ر هوپچ نه‌ود ئاو و رتوبه‌ت ناو زگ ئه‌و، ئه‌را چه‌ن ده‌قه‌یگ مه‌رگی دوویا بکه‌ی. وه‌ ده‌م ئی فکر و خیال‌وه وه‌ ماسیخوهرکه‌گه وه‌ت: ئه‌را چه‌ وه‌ زنگی قویم نایه‌یی؟ ئاخ‌ر من له‌و جووره ماسیه‌نه‌م ک له‌ شوون مردن به‌ده‌نم ژاراوی بوود.

ماسیخوهرکه‌گه هوپچ قسه‌یگ نه‌کرد و چیه‌ ناو فکرا: ئه‌ی کلاوچی! چه‌ ها له ژیر کلاوت؟ تووای باریته‌مه قسه‌ کردن و خوه‌ت ده‌ر بکه‌ی؟

هه‌رچی هات زیاتر له‌ وشکایی نزیک بمینه‌و. ماسی بوویچکه‌له چووینه‌ ناو فکرا: "ئه‌گه‌ر بره‌سمه وشکایی، دی کارم ته‌مامه" ئه‌وه بی وه‌ت: زانم، تووای بویده‌م ئه‌را

وهچکه کانت، وهلن هه ر وختی بره سیمه وشکایی ئه وه من مرم
و به ده نم کیسه یگه پر له ژار. ئه پرا چه به زه بیته وه وهچکه کانتا
ناتی؟

ماسیخوهرکه فکر کرد: ئتیادیچ کار خاسیگه! من خوهم
خوهمهد و ماسی ترهک ئه پرا وهچکه گانم شکار کهم... وهلن

بووینم ها کلاو نه نهیده سهرم؟ نا، هوویچ کاریگ وه پیت
ناکریه د!

ماسیخوهرکه گه له ناو فکر و خیالا بی ئه وقهر زانست به دهن
ماسی سییه، شل و خاو بیوه و جوویله وه لی بریا. له وهر
خوهیه و فکر کرد: یانی مردگه؟ ئیسه دی خوه میش ناتوانم
بخوهمه ی، وه دهس خوهم ئی ماسی نه رم و نازکه له کیس
دام!

ئه وه بی ماسیخوهرکه چری له ماسی سییه گه ک بویشی:
ئه های بوویچکه له! بویشه پیم بزانه هم رای نیمه گیانی تا ک
بتوانم بخوهمه ت؟

وه لی نه توانست قسه گه ی ته مام بکه ی، چوویکه وه ختای
دهنویکی واز کرد، ماسی سییه ده رپه ری و هه وا به ست.
ماسیخوهرکه گه ک زانست خراو کلاو نریاسه سه ری، که فت
له سه ر ماسی بوویچکه له. ماسیه گه جوور به رق وه
ئاسمانوه قویچه کردیا وهره و ناو ئاو ده ریاهه، هوش له
سه ری نه ماوی و ملاق وشکی واز کردووی ئه را هه وای
نمدار ده ریاهه. وه لی وه ختای ره سییه ی ناو ئاوه گه و
نه فه سیگ تازه کردوه، ماسیخوهرکه گه ئه وقهره وه خه یرایی

شکاری کرد و قوویتی دا ماسیه‌گه تا موده‌تیگ نه‌زانست چ به‌لایگ وه سه‌ری هاتگه.

ئیساس کرد چوار دهوری نمداره و تاریک، ری ده‌رچیین نه‌یری و دهنگ گریان هات. وه‌ختای چه‌وه‌یلی وه تاریکی هوکاره بی، چه‌وی که‌فته یه‌ی ماسی بوویچکه‌له ک له کوله‌سوویکیگ کز هه‌لاتووی و گزیه کرد و داوای دالگی کرد. ماسی سییه‌گه نزیک‌ی بیوه و وه‌ت: بوویچکه‌له! فکر وه چاره‌یک بکه‌روه، گزیه‌که‌ی و دالگت توای ک چه بوود؟

ماسی بوویچکه‌له وه‌ت: تو دی کیت؟ مه‌گه‌ر ناوینی خه‌ریکه له ناو چم؟ ئوه‌ووی! ئوه‌ووی... دالگه من دی نیه‌توویه‌نم وه گه‌ردت بام و تور کابری ماسیگر بوه‌یمنه بن ده‌ریا... ئوه‌ووی ئوه‌ووی!

ماسی سییه‌ی بوویچکه‌له وه‌ت: بوروه‌ی دی باوه، ئاورووی هه‌رچی ماسیه‌ی بردی!

وه‌ختای ورده ماسیه‌گه ئاموش بیوه، ماسی سییه بوویچکه‌له‌گه وه‌ت: من تووام ماسیخوهره‌گه بکوشم و ته‌مام ماسیه‌گان قوتار بکه‌م، وه‌لی بایه‌د ئه‌وه‌لجار تو کل بکه‌مه‌ده‌ر تا ئاوروویمان نه‌وی.

ورده ماسيه گه وهت: توک خواهت خهريکه مريت، چ جوور
توای ماسيخوره گه بکوشي؟

ماسی ڊوويچڪه له خنجه ره گه ی نيشانی دا و وهت: هه ر
لهيره و زکی درم . نيسه گووش بگر بزان چه ويشمه پيت: من
دهس که مه جهر پيچ و ئی وهر و نه و وهر تا ماسيخوره گه
ختکه ی باي، هه ر وهختی دهنوويکی کردوه و دا ژير تريقه ی
خه نين، تو بپه ره دهر!

ورده ماسيه گه وهت: ئه ی خواهت چه؟

ماسی ڊوويچڪه له گه وهت: هوول من وه پيت نه وود. من تا ئی
نارپه سونه نه کوشم ناتيه مه دهر. ماسی سڀيه گه ئيه وهت و
دهس کرده جهر و پيچ خواردن و ختکه داين ماسيخوره گه.
ماسی ورده که حازر و ناماده له وهر دهر گه یی
ماسيخوره که وسياووی. هه تا ماسيخوره گه دهنوويکی واز
کرد و دا ژير شريقه ی خه نين، ورده ماسيه گه له دم
ماسيخوره گه وهه پهرپيه دهر و له شوون که ميگ شلپ که فته
ناو ئاوه گه. وهلی هه رچی چه وه ری مه ن، خه وه ريگ له ماسی
سڀيه گه نه وی. له ناکاو دی چه ماسيخوره گه هاته هه زاره و
دهس کره هات و هاوار، تا ئاخه ره گه ی دهس کرده په له پرتگ

و هات وەر و خوار ، شلپ دا وه ناو ئاوه گه یا و یه چکه قوله
فره کرد و سارد بیوه. وهلی خه وه ریگ له ماسی سییه ی
بوویچکه له گه نه وی و تا ئیسه یچه که س خه وری نازانی.

ماسی پیره گه چه کایه ته گه ی ته مام کرد و وه ده - دوانزه
هه زار وه چکه و نه وه گان خوه ی وه ت: ئیسه دی وه خت خه وه
مناله گان، هه لسن بچن بخره فن!

وه چکه و نه وه گانی وه تن: دایه پیره! نه وه تیه پیمان ماسی
بوویچکه له گه چه وه سه ری هات؟

دایه پیره وه ت: ئه وه بیلن ئه را سووه شه و. ئیسه وه خت
خه وه، شه و خوه ش!

یانزه هه زار و نووسه د و نه ود و نوو (11999) ماسی
بوویچکه له شه و خوه ش وه تن و چیین خه فتن. دایه پیره یچ
خه وی برده و، وه لی یه یی ماسی قرمز بوویچکه له هه رچی
کرد، خه وی نه هات. هه تا شه وه کی له هویر ده ریایا بی...

1. سه قاي ئاوكيش: "مرغ سقا" جووره مه ليگه ماسي خوهره له
له کنار دهريا، چه م و جوو زنه يي كه ي و يه ي كيسه ي گه ورا
ها بن ملي و ورده ماسي گري و خايته ي ناو ئه و كيسه ي.

2. ماسي دگان هه پي: "اره ماهي" جووره ماسيگه له دهريا
زنه يي كه ي و گووشت ماسي خوهره ي و دگانه کاني له هه ره
چوود.